

การเสริมสร้างวินัย คุณธรรม

จริยธรรม และการป้องกันการทุจริต

ให้แก่พนักงาน เจ้าหน้าที่และ
ประชาชน

สำนักปลัด

งานกฎหมายและคดี

๑. กฎหมายใหม่

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๖๑ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

หลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้ผู้ขออนุญาต จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบกิจการ และรับความคิดเห็นไปจัดทำมาตรการเพิ่มเติมเพื่อป้องกันและลดผลกระทบที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่

(๒) ก่อนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง ผู้ขออนุญาตประกอบกิจการต้องดำเนินการ

(ก) จัดทำเอกสารรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการ

(ข) ประกาศให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องและราชการส่วนท้องถิ่นทราบถึงวิธีการรับฟังความคิดเห็น ระยะเวลา สถานที่ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน โดยปิดประกาศอย่างน้อย ณ สถานที่ตั้งของสถานประกอบกิจการ และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขออนุญาต

(ค) การกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาความเหมาะสมก่อนดำเนินการ

(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ต้องเผยแพร่ ก่อนการรับฟังความคิดเห็น อย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูล

(ก) ชื่อผู้ยื่นคำขออนุญาต สถานที่ตั้ง ประเภทกิจการ วัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้น

(ข) แสดงผังการประกอบกิจการ และขั้นตอนกระบวนการผลิต

(ค) ข้อมูลตามแบบรายการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขฯ

(ง) มาตรการป้องกันและลดผลกระทบที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ชุมชน หรือสิ่งแวดล้อมและการเยียวยาความเดือดร้อนหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น

(จ) ประโยชน์ของการประกอบกิจการต่อประชาชน (ถ้ามี)

(๔) กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง ให้ดำเนินการ

(ก) กรณีที่กิจการนั้นเข้าข่ายเป็นกิจการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้ถือว่า ได้ดำเนินการตามประกาศนี้แล้ว

(ข) กรณีกิจการนอกเหนือจาก (ก) การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องอาจใช้วิธีการอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) การสำรวจความคิดเห็น ซึ่งอาจทำได้โดย

(๑.๑) การสัมภาษณ์รายบุคคล

(๑.๒) การเปิดให้แสดงความคิดเห็นทางไปรษณีย์ ทางโทรศัพท์ โทรสารหรือทางระบบเครือข่ายสารสนเทศ

(๑.๓) การเปิดโอกาสให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องมารับข้อมูลและแสดงความคิดเห็นต่อการประกอบกิจการ

(๑.๔) การสนทนากลุ่มย่อย

(๒) การประชุมปรึกษาหารือ ซึ่งอาจทำได้โดย

(๒.๑) การอภิปรายสาธารณะ

(๒.๒) การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

(๒.๓) การประชุมเชิงปฏิบัติการ

(๒.๔) การประชุมระดับตัวแทนของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง

(๕) เมื่อดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องแล้ว ให้ผู้ขออนุญาตประกอบกิจการดำเนินการ

(ก) กรณีดำเนินการรับฟังความคิดเห็นตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแล้ว ให้ผู้ขออนุญาตนำรายงานการรับฟังความคิดเห็นส่งให้ราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาต

(ข) กรณีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามวิธีการข้อ ๔ (๔) (ข) ให้ผู้ขออนุญาตประกอบกิจการจัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นตามแบบแนบท้ายประกาศ ส่งให้ราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาต

การยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข

ประเภทหรือขนาดกิจการที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต เช่น กิจการรับทำการกำจัดมูลฝอยทั่วไป กิจการตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เช่น การเพาะพันธุ์ เลี้ยงและการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด การสีข้าว การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ ฟันสี หรือฟันสารกันสนิมยานยนต์ เป็นต้น โดยยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) แบบรายการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต

(๒) แบบสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง

หลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่นำมาบังคับใช้แก่ผู้ขออนุญาต ที่รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

๒. ข้อหาหรือคำพิพากษาที่น่าสนใจ

จากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นตามท้องถนน จะพบว่าสาเหตุหลักๆ นอกจากการที่ผู้ขับขี่ ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร ใช้ความเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด หรือขับขี่ขณะเมาสุราแล้ว การขาดการบำรุง ดูแลรักษาถนน ตลอดจนไฟฟ้าทางให้อยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งานก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ไม่ควรมองข้าม เนื่องจาก ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้เช่นกัน และมีหลายๆ กรณีที่ผู้เสียหายนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้หน่วยงานของรัฐ ชดใช้ค่าเสียหายจากการกระทำละเมิด อันเกิดจากการละเลยไม่ดูแลรักษาถนนให้สามารถขับขี่ได้อย่าง ปลอดภัย รวมทั้งไม่ติดตั้งสัญญาณหรือป้ายเตือนเพื่อป้องกันเหตุในกรณีที่ดินนชำรุด หรือกรณีมีการซ่อมแซม หรืออยู่ระหว่างการสร้างถนน เช่น กรณีการฟ้องขอให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าเสียหาย อันเกิดจากการขุดลอกผิวถนน เป็นหลุมขนาดใหญ่แต่ไม่ได้ติดตั้งป้ายเตือน สัญญาณไฟ หรืออุปกรณ์ใดๆ อย่างเพียงพอ จนเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีขับรถตกหลุมกระเด็นไปชนกับรถฝั่งตรงข้ามได้รับบาดเจ็บและรถเสียหาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๐๐๙/๒๕๖๐) หรือกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขับรถจักรยานยนต์ไปตามถนนลาดยางและประสบอุบัติเหตุ ตกหลุม ทำให้ได้รับบาดเจ็บสาหัสและรถจักรยานยนต์เสียหาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๗๕๔/๒๕๖๐) จึงเรียกร้องให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลถนนสายดังกล่าวชดใช้ค่าเสียหาย ซึ่งทั้งสองกรณีดังกล่าว ศาลปกครองได้พิพากษาให้หน่วยงานมีความรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น

มูลเหตุของเรื่องนี้เกิดจาก นายเอกได้ขับขี่รถจักรยานยนต์เดินทางจากบ้านพักในจังหวัดหนึ่ง เพื่อไปปฏิบัติงานในอีกจังหวัดหนึ่งตามปกติ โดยใช้เส้นทางลัดทางหลวงชนบท เมื่อเดินทางมาถึงบริเวณ ที่เกิดเหตุซึ่งในขณะนั้นเป็นเวลากลางวัน ไม่เห็นแสงสว่าง รถจักรยานยนต์ของนายเอกได้ตกหลุมและล้มลง ทำให้ นายเอกได้รับบาดเจ็บสาหัสและรถจักรยานยนต์เสียหาย นายเอกเห็นว่าอุบัติเหตุดังกล่าวเกิดจากการที่ หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบถนนสายดังกล่าวละเลยต่อหน้าที่ ไม่บูรณะและบำรุงรักษาทางหลวงชนบทให้อยู่ใน สภาพที่ใช้งานได้ตามมาตรฐานความปลอดภัยในการเดินทาง และไม่มีการทำเครื่องหมายเตือนไว้ อันเป็นการ กระทำละเมิดต่อนายเอก นายเอกจึงยื่นฟ้องขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาให้หน่วยงานดังกล่าวชดใช้ ค่าเสียหาย คดีมีประเด็นที่ศาลวินิจฉัยว่า หน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบถนนสายดังกล่าว ได้กระทำ ละเมิดต่อนายเอกและต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ นายเอก หรือไม่ ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า โดยที่ ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า การที่นายเอกประสบอุบัติเหตุ สืบเนื่องจากถนนมีสภาพชำรุดเป็นหลุมเป็นบ่อ และถนนสายดังกล่าวอยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวงชนบท ซึ่งมีหน้าที่จะต้องตรวจตราดูแลรักษา ถนนให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้อย่างปลอดภัย เมื่อถนนสายดังกล่าว เกิดการชำรุดและยังไม่สามารถ ซ่อมแซมได้ จึงควรต้องมีมาตรการสำหรับความปลอดภัยจากการใช้เส้นทางดังกล่าว เพื่อเตือนให้ผู้ที่ต้องสัญจร ไปมาใช้ความระมัดระวังในการสัญจรยิ่งขึ้นด้วย เมื่อไม่ได้ดำเนินการให้มีมาตรการสำหรับความปลอดภัยใน การใช้ถนนสายดังกล่าว และเป็นเหตุให้ นายเอกประสบอุบัติเหตุจนได้รับบาดเจ็บสาหัสและรถเสียหาย จึงถือ เป็นการกระทำละเมิดต่อนายเอก ซึ่งต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในความเสียหายให้แก่ นายเอก แต่โดยที่นาย เอกใช้เส้นทางดังกล่าวเดินทางไปกลับ สัปดาห์ละครั้งเป็นประจำ นายเอกย่อมต้องทราบดีว่าถนนสายนี้ชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อ ซึ่งอาจเป็นภัยอันตราย แก่ นายเอกได้หากไม่ระมัดระวัง อีกทั้งนายเอกเลือกที่จะเสี่ยงภัยขับขี่ รถในเวลากลางวันที่ทัศนวิสัยไม่ชัดเจน กรณีจึงเห็นได้ว่านายเอกขับขี่รถโดยปราศจากความระมัดระวัง

ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจะต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ ผลแห่งการละเมิดที่เกิดขึ้นดังกล่าว นายเอกจึงมีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายอยู่ด้วย เมื่อพิจารณาโดยอาศัยพฤติการณ์เป็นประมาททั้งของนายเอกและหน่วยงานแล้ว เห็นควรกำหนดให้หน่วยงานรับผิดชอบในค่าเสียหายของนายเอกจำนวนกึ่งหนึ่งของค่าเสียหายทั้งหมด และให้หน่วยงานปรับปรุงทางหลวงชนบทให้เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยเท่าที่จะมีงบประมาณในการบำรุงรักษา รวมทั้ง ให้จัดทำป้ายจราจรประเภทเตือนทางชำรุดให้มีตัวอักษรขนาดใหญ่ ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนเป็นระยะๆ โดยระบุระยะทางที่จะถึงจุดเกิดเหตุ และต้องมีป้ายดังกล่าวก่อนใกล้ถึงจุดเกิดเหตุด้วย

คดีนี้จึงเป็นแนวทางการปฏิบัติราชการที่ดีสำหรับเจ้าหน้าที่และหน่วยงานต่างๆ ที่มีหน้าที่ในการดูแลรักษาถนน โดยจะต้องดำเนินการตรวจตราดูแลรักษาถนนให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้ ตามมาตรฐานความปลอดภัยในการเดินทาง และสำหรับผู้ขับขี่รถยนต์เองนั้นก็ต้องปฏิบัติตามกฎจราจร ไม่ขับซิ่งด้วยความเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด เมาไม่ขับ รวมทั้งต้องมีสติและระมัดระวัง หลีกเสี่ยง การใช้ถนนในสภาพที่เสี่ยงต่ออุบัติเหตุ เพราะอุบัติเหตุไม่เพียงส่งผลโดยตรงแก่ผู้ประสบภัยและครอบครัวเท่านั้น ยังอาจกระทบในเรื่องงบประมาณ การดูแลรักษาพยาบาลของรัฐ ตลอดจนภาพลักษณ์ของประเทศด้านความปลอดภัยในการเดินทาง

๓. สารระความรู้ต่อต้านการทุจริต

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีประกาศ เรื่อง ผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Integrity and Transparency Assessment : ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลชัยภูมิ ผลการประเมิน ๘๒.๙๗ อยู่ระดับ B รายละเอียดของตัวชี้วัด ตามผลการประเมิน ดังนี้

๑. การปฏิบัติหน้าที่ ร้อยละ ๘๖.๕๕
๒. การใช้งบประมาณ ร้อยละ ๗๙.๐๙
๓. การใช้อำนาจ ร้อยละ ๘๔.๓๑
๔. การใช้ทรัพย์สินของราชการ ร้อยละ ๗๕.๗๕
๕. การแก้ไขปัญหาการทุจริต ร้อยละ ๗๗.๙๕
๖. คุณภาพการดำเนินงาน ร้อยละ ๘๒.๐๖
๗. ประสิทธิภาพการสื่อสาร ร้อยละ ๘๖.๗๙
๘. การปรับปรุงระบบการทำงาน ร้อยละ ๘๑.๔๔
๙. การเปิดเผยข้อมูล ร้อยละ ๘๕.๒๘
๑๐. การป้องกันการทุจริต ร้อยละ ๘๓.๓๓

เพื่อเป็นการประกาศผลการประเมินต่อสาธารณะ และนำผลการประเมินไปปรับปรุง พัฒนาระดับตลอดจนดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้เกิดธรรมาภิบาลในหน่วยงานและสามารถยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริตต่อไป

สำนักปลัด งานกฎหมายและคดี